

[Lis Starcke]

de skævheder, som var påvist. Derfor er jeg i dag nysgerrig efter at høre, om det så havde hjulpet. Det har justitsministeren så i dag sagt at vi først kan forvente svar på på et noget senere tidspunkt, men det er vigtigt for os at få det at vide.

Med hensyn til det andet forhold, egnetheden, vil jeg gerne spørge forslagsstillerne, om de mener, at kravet om egnethed kan opfyldes ved en udvælgelse pr. EDB. Jeg synes, at man dér kan forlange at få lidt mere at vide om det spørgsmål også her i salen, ikke alene i udvalgsarbejdet.

Ved egnethed er jeg villig til at forstå det, fru Winnie Møller så udmærket beskrev: at være i besiddelse af sund fornuft og almindelig retsbevidsthed. Det er for så vidt nok for mig, ikke at man skal være specielt kvalificeret. Jeg synes, at når man har mange nævninge, så når man så langt i en retfærdig bedømmelse, som det er menneskeligt muligt.

Sværere er det jo nok, når der er tale om domsmændene, fordi det er to, måske tre. Det er så få, og de konfronteres så stærkt med erfaringer, veltrænede juridiske fagfolk. EDB kan, som vi ved, udrette meget, men jeg kan ikke rigtig se, at en datamaskine kan klare denne opgave. Med hensyn til tre domsmænd er det jo lidt vanskeligt at skaffe spredning.

Sidste gang nåede vi ikke udvalgsarbejdet, det vil jeg se frem til denne gang, og jeg håber, at udvalget også kan få mere at vide om udvælgelsen til grundlisterne og den senere udvælgelse fra grundlisterne, altså den lodtrækning, der er, der jo igen bringer et lidt tilfældigt moment ind dér, og som landsrettens præsident foretager.

Endelig om eventuel udskydelse af uegnede eller inhabile nævninge. Alt det synes jeg er vigtigt at få at vide, før vi helt kan bedømme det forslag, der foreligger, og før vi muligvis kan få rettet noget ved det bestående, fordi det, vi vil, det er jo det samme: at det bliver bedre, at det bliver retfærdigere.

Jeg vil give ministeren ret i, at det er meget væsentligt, at befolkningen har tillid til lægdommerinstitutionen, og det var hr. Bernhard Baunsgaard jo også inde på. Jeg synes, det er en meget væsentlig ting, at befolkningen har tillid til det, der sker.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til hovedparten af folketingets partier, ikke fordi der i dag har været umiddelbar tilslutning til forslaget, som det ligger, men fordi næsten alle partier har givet udtryk for, at de var meget glade for, at vi holdt denne sag varm, og at vi fik lejlighed til at følge dette problem og give det den udvalgsbehandling, som vi ikke nåede sidst. Det er selvfølgelig også præcis de argumenter, der har fået CD til at genfremsætte forslaget, som jo har været til behandling for ikke så længe siden. Vi nåede ikke udvalgsbehandlingen, men vi fornemmede, at der var sådan en interesse her i salen, at vi burde tage sagen op igen for at få lejlighed til at få den undersøgt nærmere.

Jeg vil godt starte med at sige, at det jo er den statistiske udpegning, der egentlig er den, jeg vil ikke sige rigtige metode, men oprindelig tænkte metode. Det hedder jo i § 1 i den bekendtgørelse om disse ting, som er udsendt fra justitsministeriet, at man tager den statistiske metode. Men så er der tilføjet i § 2, at såfremt der ikke i grundlisteudvalget opnås enighed om, hvilke personer der skal udtages til grundlisten, har hvert medlem af udvalget ret til at kræve, at udtagelsen foretages i overensstemmelse med de i styrelsesvedtægten gældende regler om kommunalbestyrelsesvalg til udvalg m. v.

Det vil altså sige, at hovedreglen faktisk er den statistiske udpegning. Det vil jeg gerne have slået fast, også måske over for ministeren, som ligesom lagde megen vægt på, at selvfølgelig kunne man udpege statistisk, men at det var den anden udpegningsmetode, som man ligesom havde sympati for. Det er altså den statistiske udpegning, der er hovedideen i det. Kan man ikke blive enig, kan man gøre noget andet. Det er denne anden mulighed, vi er meget skeptiske over for.

Der er to problemer i dette forslag. Det ene er den skævhed, som flere undersøgelser har konstateret der eksisterer med hensyn til erhverv, køn, alder. Disse skævheder tager vi også i CD alvorligt. Jeg kan bare referere til den undersøgelse, som jeg også gjorde sidst, der er foretaget af Bjarne Ruby i Juristen i 1971. Han har en kontrolgruppe, som han sammenligner med domsmandsgruppen. Det viser sig, at hvor der i kontrolgruppen eksempelvis var 12 selvstændige, så er der 23 i domsmandsgruppen, altså en betydelig overrepræsentation. Der var 26 funktionærer i